

19/7655

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A II-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sediul: București, Bd. Unirii, nr. 37, Sector 3, 030823
Telefon: 0021. 408. 37. 00/ 0021. 408. 36. 00
Fax: 0021. 408. 37. 81

Către

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
DIRECȚIA ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ

MONITORUL OFICIAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
PARTEA I

Str. Splaiul Independenței nr. 291-293, sector 6, București

Potrivit dispozițiilor art. 23 din Legea 554/2004 în conformitate cu care „Hotărârile judecătorești definitive prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare” vă înaintăm alăturat, în copie certificată pentru conformitate cu originalul, sentința civilă nr. 4373 pronunțată în data de 09.06.2015 de către Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 6966/3/2014 și decizia civilă nr. 851 pronunțată în data de 18.02.2016 de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 6966/3/2014, în vederea publicării.

Vă mulțumim pentru colaborare!

PRESEDINTE SECȚIE
Mihai Pantelimon Drăguțescu

GREFIER
Denisa Catalina Iliescu

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. 4373
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 09.06.2015
Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE: BUDULAN ROXANA
GREFIER: MANOLACHE MIRCEA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul S. E. N. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6 și Consiliul Local Sector 6, având ca obiect principal: **anulare act administrativ** și ca obiect secundar: **pretenții**.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6 reprezentată de d-nul consilier juridic Preduț Ionuț, cu delegație la fila 73, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6 a depus la data de 18.05.2015 întâmpinare la cererea modificatoare.

Pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6, prin consilier juridic, depune un extras de pe portalul Curții de Apel Craiova, din dosarul nr. 5337/63/2013**, prin care arată că a fost anulată HCL Sector 6 nr. 4/2010, astfel încât capătul de cerere din prezenta cauză care are ca obiect anularea acestei hotărâri a rămas fără obiect.

Tribunalul pune în discuție probatoriul solicitat.

Pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6, prin consilier juridic, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar.

Tribunalul, în temeiul dispozițiilor art. 258 C.pr.civ., încuviințează proba cu înscrisurile de la dosar, considerând-o utilă, pertinentă, concludentă soluționării pricinii și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6, prin consilier juridic, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, iar în măsura în care se dispune anularea dispoziției de ridicare ca și consecință a anulării HCL Sector 6 nr. 4/2010, solicită respingerea capătului de cerere în pretenții. Totodată, mai solicită să se aibă în vedere faptul că nu se poate reține vreo culpă a instituției la momentul emiterii dispoziției de ridicare, având în vedere că la acel moment această hotărâre era în vigoare și se bucura de prezumția de legalitate, astfel încât nu se poate atrage răspunderea administrativă a acestei instituții.

Tribunalul reține cauza în pronunțare pe fond.

TRIBUNALUL,

Prin acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul S. E. N. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6 și Consiliul Local Sector 6 și înregistrată pe rolul acestei instante

sub nr. 6966/3/2014, s-a solicitat instantei pronuntarea unei hotarari prin care sa se dispuna anulara Dispozitiei de ridicare seria PL nr. 0036450 din data de 6.11.2013 emisa de Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6 si obligarea paratei la plata sumei de 677,32 lei reprezentand daune-interese pentru acoperirea prejudiciului produs.

In motivare, arata ca la data de 6.11.2013 a oprit la ora 10.11 vehiculul proprietate personala cu nr. B- [redacted] pentru numai cateva minute in curba, pe strada Brasov, iar dupa 8 minute agentul constatator a incheiat Dispozitia de ridicare seria PL nr. 0036450 din data de 6.11.2013, dispunand ridicarea vehiculului in cauza, transportul si depozitarea acestuia in locul special amenajat, apreciind ca actul administrativ este nelegal, in lipsa constatarii contravenției printr-un proces-verbal, nefiind facuta dovada întocmirii notei de constatare in conditiile cerute in *Calețul de sarcini* [redacted]

In drept, invoca disp. art. 8 din legea 554/2004, art. 1357 si urm. Cod civil.

In dovedire, a anexat in copie inscrisuri.

La data de 9.04.2015, reclamantul a completat actiunea introductiva, solicitand si anulara in parte a Hotărârii CL Sector 6 nr. 4/2010, respectiv art. 2 din Hotărâre si Anexa nr. 2 la Hotărâre, considerand ca aceasta este nelegala, creand situatii discriminatorii, iar CLSector 6 si-a depasit competenta la emitere fata de disp. art. 81 alin. 4 din Legea 215/2001, fiind incalcat totodata principiul ierarhiei fortei juridice a actelor normative si principiul exclusivitatii competentei organelor administrative.

Pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6 a formulat la data de 12.01.2015 intampinare, solicitand respingerea actiunii ca neintemeiata, mentionand ca dispozitia de ridicare este un act administrativ emis de o autoritate publica, in regim de putere publica, cu respectarea dispozitiilor legale, iar masura ridicarii, transportului si depozitarii in locuri special amenajate a fost efectuata de catre operatorul autorizat.

Analizand actele si lucrarile dosarului, tribunalul constata urmatoarele:

Asupra fondului cauzei, tribunalul retine ca in speta a fost emisa Dispoziției de blocare/ridicare auto seria PL nr. 0036450 din data de 6.11.2013 (fila 66) emisa de Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6, in baza careia s-a procedat la ridicarea autoturismului reclamantului.

Masura ridicarii a fost dispusa potrivit art. 7 lit. h din Legea nr. 155/2010 conform carora „in domeniul circulației pe drumurile publice, poliția locală are urmatoarele atribuții, constată contravenții și aplică sancțiuni pentru încălcarea normelor legale privind oprirea, staționarea, parcarea autovehiculelor și accesul interzis, având dreptul de a dispune măsuri de ridicare a autovehiculelor staționate nereglementar”, având ca scop îndepărtarea unei potențiale stări de pericol, creată prin modalitatea de staționare a vehiculului, prin urmare un caracter preventiv și urgent. Masura a fost dispusa totodata in temeiul disp. art. 143 lit. a coroborat cu art. 142 lit. f din RA al OUG 195/2002, precum si HCL Sector 6 nr. 4/2010, constatandu-se ca autoturismul in cauza a stationat pe coltul intersectiei.

Potrivit art. 81 alin 4 din Legea nr. 215/2001 „Consiliile locale ale sectoarelor exercita și alte atribuții stabilite prin lege sau delegate de Consiliul General al Municipiului București”.

In baza competentelor reglementate prin lege, Consiliul Local Sector 6 a emis hotărârea nr. 4/2010, avand in vedere Expunerea de Motive a Primarului Sectorului 6 si a Raportului de Specialitate al Politiei Comunitarea Sector 6.

104

Necesitatea adoptării acestei hotărâri a fost motivată de indisciplina din trafic, nerespectarea legislației în domeniu, aspecte care sunt de natura să conducă la împiedicarea circulației pietonilor pe trotuare, ocuparea abuzivă a domeniului public și chiar împiedicarea accesului în parcurile special amenajate.

Având în vedere dispozițiile legale mai sus enunțate, instanța constată că dispoziția contestată reprezintă un act administrativ cu caracter individual emis de o autoritate publică locală, respectiv Direcția Generală de Poliție Locală, în regim de putere publică, în vederea executării în concret a dispozițiilor HCLS6 4/2010.

În ceea ce privește competența organelor de poliție locală de a dispune măsura ridicării, tribunalul reține totodată că potrivit prevederilor art. 7 lit. h) din Legea nr. 155/2010 coroborat cu art. 6 din Anexa nr. 2 din H.C.L. nr. 4/2010 polițiștii locali din cadrul D.G.P.L. S 6 au dreptul de a constata contravenții și aplica sancțiuni pentru încălcarea normelor legale privind oprirea, staționarea, parcarea autovehiculelor și accesul interzis, având dreptul de a dispune măsuri de ridicare a autovehiculelor staționate neregulamentar.

Tribunalul reține că în ședința din 25 mai 2015, ÎCCJ (Complet RIL), prin Decizia nr. 9/2015, s-a pronunțat cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 128 alin. (1) lit. d), art. 134 alin. (2) și art. 135 din O.U.G. nr. 195/2002 (rep. M. Of. nr. 670 din 3 august 2006; cu modif. ult.) privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 3 alin. (1), art. 5, art. 36 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. (6) lit. a) pct. 13 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 (rep. M. Of. nr. 123 din 20 februarie 2007; cu modif. și compl. ult.) art. 21 lit. b) și art. 24 lit. d) din Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006 (M. Of. nr. 453 din 25 mai 2006).

Prin Decizia nr. 9 pronunțată în dosarul 3/2014, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului și, în consecință, a stabilit în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 128 alin. (1) lit. d), art. 134 alin. (2) și art. 135 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 3 alin. (1), art. 5, art. 36 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. (6) lit. a) pct. 13 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 21 lit. b) și art. 24 lit. d) din Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006, procedura de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor staționate/oprirea neregulamentară pe partea carosabilă, prevăzută de art. 64 și art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6) din O.U.G. nr. 195/2002, nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale.

Având în vedere că interpretarea dată de Înalta Curte are forță obligatorie, dezlegarea datei problemei de drept judecate fiind obligatorie pentru instanțele de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, conform disp. art. 517 alin. 4 Cpc, tribunalul constată că Hotărârea CL Sector 6 nr. 4/2010, respectiv art. 2 din Hotărâre și Anexa nr. 2 la Hotărâre sunt nelegale și urmează a fi anulate.

Pe cale de consecință, în virtutea principiilor de drept *quod nullum est nullum effectum producit* și *restitutio in integrum*, tribunalul va anula și Dispoziția de ridicare seria PL nr. 0036459/6.11.2013 emisă în temeiul acestui act normativ, și va dispune obligarea paratei la plata sumei de 677,32 lei, cu titlu de daune materiale, reprezentând contravaloarea taxei de ridicare, transport și depozitare vehicul către reclamant. Perceperea sumei de mai sus a constituit o ingerință în dreptul de proprietate asupra bunului, or această ingerință a avut caracter abuziv, nefiind prevăzută de lege și proporțională cu scopul avut

în vedere de legiuitoar, masura fiind dispusa printr-un act intocmit in mod legal, prin urmare au fi fost in vreun fel incalcate prevederile art. 1 din Protocolul 1 la CEDO, coroborat cu art. 11 și 20 din Constituția României.

Pentru aceste considerente, tribunalul va admite actiunea astfel cum a fost modificata si va dispune anularea in parte a Hotărârii CL Sector 6 nr. 4/2010, respectiv art. 2 din Hotărâre si Anexa nr. 2 la Hotărâre, precum si Dispoziția de ridicare seria PL nr. 0036459/6.11.2013 si obligarea paratei Directia Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6 la plata sumei de 677,32 lei, cu titlu de daune materiale, reprezentând contravaloarea taxei de ridicare, transport si depozitare vehicul către reclamant.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul S. E. N. , cu domiciliul în sector 6, București, în contradictoriu cu pârâta Directia Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6, cu sediul în sector 6, București, Șos. Orhideelor nr. 2 și Consiliul Local Sector 6, cu sediul în sector 6, București, Calea Plevnei, nr. 147-149.

Anulează in parte Hotărârea CL Sector 6 nr. 4/2010, respectiv art. 2 din Hotărâre si Anexa nr. 2 la Hotărâre, precum si Dispoziția de ridicare seria PL nr. 0036459/6.11.2013.

Obliga parata la plata sumei de 677,32 lei, cu titlu de daune materiale, reprezentând contravaloarea taxei de ridicare, transport si depozitare vehicul către reclamant.

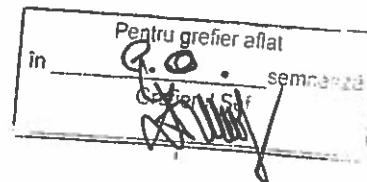
Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publica azi, 09.06.2015.

PREȘEDINTE,
Budulan Roxana

GREFIER,
Manolache Mircea

Red./ Teh. B.R.
Ex. 5 / Com. 3

13com/06.06.2015

34

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA NR.: 851

Ședința publică din 18.02.2016

Curtea constituită din:

Președinte: IULIA LĂCRĂMIOARA MANEA

Judecător : ANDREEA POPESCU

Judecător : RAMONA MARIA VLADU

Grefier: PETRONELA COTICI

Pe rol soluționarea cererii de recurs formulate de *recurenta - pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE LOCALĂ A SECTORULUI 6* împotriva sentinței civile nr. 4373/09.06.2015 pronunțate de Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 6966/3/2014, în contradictoriu cu *intimatul-reclamant S. E. N.* și *intimatul – pârât CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 6*, având ca obiect „*anulare act administrativ*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă recurenta DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE LOCALĂ A SECTORULUI 6, prin consilier juridic Preduț Ionuț, cu delegație de reprezentare la fila 7 din dosar și intimatul CL Sector 6, prin consilier juridic Bunescu Liviu, care depune delegație de reprezentare la dosar, lipsind intimatul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Consiliul Local Sector 6, prin consilier juridic, susține excepția lipsei calității procesuale pasive pe care invocat-o și la fondul cauzei.

Curtea, constată că nu a fost depusă la dosarul cauzei întâmpinare de Consiliul Local Sector 6.

Reprezentantul legal al acestei părți învederează faptul că își menține această excepție invocată la fondul cauzei ca o apărare de fond.

Curtea ia act de susținerea reprezentantului legal al Consiliului Local Sector 6.

La interpelarea instanței, părțile prezente susțin că nu mai au alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat.

Nemaifiind alte cereri de formulat, alte excepții de invocat sau alte probe de administrat, Curtea contată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe recursul declarat.

Recurenta – pârâtă, prin intermediul reprezentantului legal, solicită admiterea recursului, casarea sentinței civile recurate în raport de motivele expuse pe larg cererea de recurs.

Aceleași concluzii de admitere a recursului sunt reiterate și de reprezentantul legal al intimatului Consiliul local Sector 6.

Curtea declară dezbaterile încheiate și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Prin sentința civilă nr. 4373/09.06.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 6966/3/2014, instanța a admis acțiunea formulată de reclamantul *S. E. N.*, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Poliție Locală a Consiliului Local al Sectorului 6 și Consiliul Local Sector 6 și a anulat în parte Hotărârea CL Sector 6 nr. 4/2010, respectiv art. 2 din Hotărâre și Anexa nr. 2

la Hotărâre, precum și Dispoziția de ridicare seria PL nr. 0036459/6.11.2013. În același timp, a obligat parata la plata sumei de 677,32 lei, cu titlu de daune materiale, reprezentând contravaloarea taxei de ridicare, transport și depozitare vehicul către reclamant.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Direcția Generală de Poliție Sector 6 .

Prin motivele de recurs, s-a susținut că instanța de fond a dispus anularea în parte a H.C.L. S6 nr. 4/2010, apreciind, în mod eronat, incidența Deciziei nr. 9/25.05.2015 pronunțată de către Î.C.C.J (Complet RIL) în dosarul nr. 3/2015, raportându-se la dispozițiile art. 517 alin. (4) C. proc. civ.

Astfel, instanța de fond, deși a indicat în cuprinsul considerentelor sentinței recurate dispozițiile art. 517 alin. (4) C. proc. civ., respectiv modalitatea în care își produce efecte decizia pronunțată Decizia nr. 9/2015 pronunțată de Î.C.C.J., nu a avut în vedere, la pronunțarea sentinței, interpretarea corectă a acestor dispoziții, în sensul în care „dezlegarea problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea 1”.

Considerăm că decizia nr. 9 pronunțată de Î.C.C.J. în dosarul nr. 3/2015 nu era aplicabilă prezentei cauze, la momentul pronunțării sentinței civile recurate, întrucât această decizie nu era publicată în Monitorul Oficial al României.

Instanța de fond s-a pronunțat pe capătul de cerere privind anularea parțială a H.C.L. S6 nr. 4/2010, respectiv a art. 2 și a Anexei nr. 2, cu încălcarea autorității de lucru judecat.

La termenul de judecată din data de 09.06.2015, a învederat instanței de fond că H.C.L. S6 nr. 4/2010 a fost anulată definitiv de către Curtea de Apel Craiova, în dosarul nr. 5337/63/2013*. fapt pentru care a apreciat că există autoritate de lucru judecat pe capătul de cerere privind anularea hotărârii mai sus-menționate și, pe cale de consecință, acest capăt de cerere a rămas fără obiect.

Instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la această chestiunea prealabilă, cu atât mai mult cu cât instanța, potrivit dispozițiilor art. 432 C. proc. civ., are posibilitatea de a invoca din oficiu autoritatea de lucru judecat și, pe cale de consecință, avea posibilitatea de a se pronunța cu privire la această excepție.

În ceea ce privește principiile de drept invocate în cuprinsul considerentelor hotărârii recurate, respectiv quod nullum est nullum productum effectum, și restitutio in integrum, precizăm următoarele:

Dispozițiile art. 23 din Legea nr. 554/2004 - privind contenciosul administrativ prevăd că: „Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare.”

În conformitate cu prevederile legale mai sus-menționate, anularea actelor administrative cu caracter normativ nu produce efecte asupra actelor administrative cu caracter individual care au fost adoptate în temeiul acestora, tocmai pentru a fi asigurată stabilitatea raporturilor de drept administrativ.

În sensul menținerii actului administrativ cu caracter individual emis în temeiul actului administrativ cu caracter normativ anulat, sunt și deciziile obligatorii ale Curții Constituționale.

În Decizia Curții Constituționale nr. 126/2015: „pct. 24 Curtea reține că pentru persoanele care au avut calitatea de parte în litigiul în care instanța a dispus anularea în tot sau în parte a unui act administrativ unilaterale cu caracter normativ, în măsura în care aceasta solicită și recunoașterea dreptului pretins, împreună cu reparații, efectele anulării actului se produc în virtutea principiului efectului relativ al hotărârilor judecătorești, producându-se și

pentru trecut, în sensul că, pentru părțile din litigiu (s.n.). anularea actului administrativ unilateral cu caracter normativ produce efecte juridice și pentru trecut. Așadar, anularea unui act administrativ unilateral cu caracter normativ, în considerarea dispozițiilor art. 23, produce efecte erga omnes și numai pentru viitor pentru terțele persoane care nu au avut calitatea de parte în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea de anulare, după publicarea acestei hotărâri, (s.n.) Totodată, Curtea observă că pierderea prezumției de legalitate a actelor administrative normative implică, pe de o parte, obligația de conformare a autorităților administrative, care nu mai pot aplica pentru viitor textul respectiv (s.n.) și, pe de altă parte, obligarea acestora de a reanaliza, prin prisma noului cadru normativ, plângerile prelabile introduse după această dată (s.n.) pentru recunoașterea dreptului pretins, cu efect pentru viitor."

Precum reiese din considerentele citate, efectele anulării unui act administrativ cu caracter normativ produce efecte pentru trecut, conducând pe cale de consecință la anularea actului individual doar în procesul în care s-a solicitat anularea celor două acte administrative, iar față de terți anularea produce efecte doar pentru viitor.

Mai mult, Curtea Constituțională menționează în mod expres faptul că anularea actului administrativ cu caracter normativ produce efecte doar pentru viitor, precizând că instituțiile publice, trebuie să țină cont doar la soluționarea plângerilor prelabile introduse posterior momentului precizat, de această nouă realitate juridică.

Învederează instanței faptul că în conformitate cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Astfel, prin Decizia nr. 727/2012 s-a statuat că: ..Puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale. deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept."

La 7.10.2015 intimatul - reclamant a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

A arătat că instanța de judecată s-a pronunțat în mod corect asupra anularii în parte a HCL Sector 6 nr. 4/2010, respectiv art. 2 din Hotărâre și Anexa nr. 2 la Hotărâre, apreciind în mod judicios asupra incidenței normelor legale ce reglementează obligativitatea hotărârilor pronunțate în recursurile în interesul legii.

Faptul ca instanța de fond a făcut trimitere la Decizia nr. 9/2015 pronunțată de ICCJ în recurs în interesul legii, nu afectează legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești.

Recursul în interesul legii reprezintă mecanismul prin care se asigură o interpretare și o practică unitară a problemelor de drept în soluționarea cauzelor, iar faptul ca acesta produce efecte de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I nu este de natura a-i nega valoarea de îndrumare a judecătorului în soluționarea cauzei.

Din interpretarea disp. art. 517 C.p.civ. reiese ca decizia pronunțată recurs în interesul legii este aplicabilă atât cauzelor pendinte, cât și celor care se introduc ulterior pe rolul instanțelor. În mod evident, aceasta nu se aplică cauzelor soluționate definitiv, aspect ce nu este aplicabil în prezenta cauză.

Instanța de fond nu s-a pronunțat cu încălcarea autorității de lucru judecat. Analizând actele și faptele procedurale exercitate în fața instanței de fond, rezulta că niciodată recurenta-intimata nu a înțeles să invoce în fața instanței de fond excepția autorității de lucru judecat.

Ca atare, cum putea să se pronunțe instanța asupra unei excepții neinvocate.

Mai mult, excepția autorității de lucru judecat, invocată pentru prima dată în fața instanței de recurs, este admisă cu respectarea condiției privind tripla identitate de elemente - de părți, obiect și cauză.

Întrucât între dosarul nr. 5337/63/2013* soluționat de către Curtea de Apel Craiova și prezenta cauză nu sunt îndeplinite rigorile legii pentru ca excepția să fie admisă, neexistând o identitate între părți, rezulta că excepția este neîntemeiată.

Instanța a apreciat corect incidența principiilor de drept *quod nullum est nullum effectum* produs și *restitutio in integrum*.

Urmare a efectului retroactiv al nulității în parte a Hotărârii CL Sector 6 nr. 4/2010, părțile raportului juridic de drept administrativ sunt repuse în situația anterioară, considerându-se în mod firesc, în virtutea principiului *quod nullum est, nullum* produs *effectum*, ca actul administrativ unilateral cu caracter normativ adoptat cu încălcarea competenței nu a existat și, pe cale de consecință, actul administrativ cu caracter individual emis în temeiul acestuia, în speța Dispoziția de ridicare seria PL nr. 0036459/06.11.2013, este nula de drept.

De altfel, în virtutea principiului legalității, se impune restabilirea situației anterioare emiterii actului administrativ cu caracter individual, cu consecința înlăturării efectelor produse în temeiul actului respectiv. Nu în ultimul rând, în procesul soluționat prin sentința recurată s-a solicitat atât anularea actului normativ, dar și a actului administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza actului administrativ normativ.

Analizând sentința recurată prin prisma motivelor de recurs, Curtea reține următoarele:

Printr-un prim motiv de recurs, pe care Curtea îl încadrează în dispozițiile art. 488 alin. pct. 5 c.pr.civ., hotărârea primei instanțe este criticată pe considerentul că au fost încălcate dispozițiile art. 517 alin.4 c.pr.civ., în sensul că prima instanță și-a întemeiat hotărârea pe o decizie pronunțată în recurs în interesul legii, deși la momentul soluționării cauzei în primă instanță, aceasta nu fusese publicată în Monitorul Oficial.

În această privință, Curtea reține că este real faptul că la momentul soluționării cauzei în primă instanță, nu fusese publicată în Monitorul Oficial, publicarea având loc ulterior pronunțării sentinței recurate. Cu alte cuvinte, la momentul soluționării cauzei, dezlegarea problemei de drept ce a fost supusă analizei recursului în interesul legii nu era încă obligatorie pentru instanțe. Lipsa caracterului obligatoriu al deciziei încă nepublicate impunea concluzia că instanțele chemate să soluționeze cauze în care se punea problema de drept analizată prin menționata decizie aveau libertatea de apreciere asupra modului de dezlegare a problemei de drept, fără să li se poată opune caracterul obligatoriu al unei decizii pronunțate în recurs în interesul legii. Însușirea modului de dezlegare a problemei de drept din decizia pronunțată în recursul în interesul legii de către prima instanță, fără ca aceasta să fie la acel moment obligatorie nu semnifică, în nici un caz, încălcarea unei reguli de procedură care să atragă nulitatea hotărârii. O astfel de problemă s-ar fi pus numai în situația în care, dimpotrivă, decizia pronunțată în recurs în interesul legii ar fi fost publicată în Monitorul Oficial, iar prima instanță nu ar fi aplicat dispoziția legală în sensul în care aceasta a fost dezlegată prin RIL, încălcând astfel dispozițiile art.517 alin.4 c.pr.civ, ipoteză care însă nu se regăsește în cauza de față.

Oricum, între momentul pronunțării primei instanțe și data soluționării prezentului recurs, Decizia nr.9/2015 a fost publicată în Monitorul Oficial, astfel încât dezlegarea dată problemei de drept este obligatorie pentru instanța de recurs, în sensul celor reținute de prima instanță.

Motivul de recurs prin care se susține încălcarea autorității de lucru judecat a deciziei pronunțate de Curtea de Apel Craiova, motiv de recurs încadrat de Curte în dispozițiile art. 488 alin.1 pct. 7 c.pr.civ., este nefondat.

Pentru a reține această concluzie, sunt avute în vedere dispozițiile art. 431 alin.1 c.pr.civ., potrivit cu care există autoritate de lucru judecată atunci când există triplă identitate de părți, obiect și cauză.

Din analiza extrasului de portalul instanțelor de judecată rezultă că prin decizia pronunțată la 3.06.2015 de Curtea de Apel Craiova în cauza ce a format obiectul dosarului nr. 5337/63/2013* a fost anulată Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 6 București cu nr.4/2010, hotărârea fiind definitivă, la cererea reclamantului S. V. în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală de Poliție Sectorului 6 București, Consiliul Local al Sectorului 6 București și SC Ilcor Eco SRL.

Rezultă, așadar, că între cele două cauze nu există identitate de părți, reclamantul fiind diferit de cel din prezenta cauză.

Nefondat este și motivul de recurs ce privește aplicarea dispozițiilor art. 23 din legea nr.554/2004 de către prima instanță.

Potrivit art. 23 din legea nr.544/2004 „hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare.”

Cu privire la efectele în timp a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus anularea unui act administrativ cu caracter normativ s-a pronunțat Decizia nr.10/2015 a ÎCCJ pronunțată în condițiile art. 519 și urm c.pr.civ.. potrivit cu care „dispozițiile art.23 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că hotărârea judecătorească irevocabilă/definitivă prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ produce efecte și în privința actelor administrative individuale emise în temeiul acestuia care, la data publicării hotărârii judecătorești de anulare, sunt contestate în cauze aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești”.

Prin urmare, Curtea constată că în mod corect prima instanță a făcut aplicarea dispozițiilor art. 23 din legea nr.554/2004 când prin aceeași hotărâre a dispus și anularea actului administrativ individual reprezentat de dispoziția de ridicare.

Totodată, Curtea arată că cele anterior reținute sunt în concordanță cu Deciziile Curții Constituționale, astfel cum acestea au fost invocate de recurenta-pârâtă, în condițiile în care prin Decizia nr.126/2015 s-a reținut, astfel cum arată chiar recurenta, că pentru părțile în litigiu, anularea actului cu caracter normativ produce efecte și pentru trecut.

Pentru aceste motive, văzând și dispozițiile art. 496 c.pr.civ.. Curtea va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de *recurenta - pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE LOCALĂ A SECTORULUI 6, cu sediul în București, șos. Orhideelor, nr. 2, sector 6*, împotriva sentinței civile nr. 4373/09.06.2015 pronunțate de Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 6966/3/2014, în contradictoriu cu *intimatul-reclamant ST. E. N.*, cu domiciliul în sector 6, și *intimatul - pârât CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 6, cu sediul în București, Calea Plevnei, nr. 147-149, sector 6*, ca nefondat.

la act că nu se solicită cheltuieli de judecată.
Definitivă.
Pronunțată în ședință publică azi, 18.02.2016.

PREȘEDINTE,
Iulia Lăcrămioara Manea

JUDECĂTOR,
Andreea Popescu

JUDECĂTOR,
Ramona Maria Vladu

GREFIER,
Petronela Cotici

Red./tehnored./ 5 ex./ AP -24.03.2016
Tribunalul București Secția Contencios Administrativ și Fiscal
Judecător fond: Roxana Budulan

COPIE
SECRET